

staten og andre forvaltningssubjekter. Det boligbyggeri, som udføres af private byggherrer eller almennyttige eller sociale boligelskaber, berøres derfor ikke af dette direktiv.

Tillægsspørgsmål a:

Markedssekretariatet er ikke bekendt med forslag om, at tilsvarende regler påtænkes vedtaget for byggeri med offentlig støtte.

Spørgsmål D:

„I hvilket omfang kan den forvridding af konkurrenceforholdet mellem dansk og udenlandske producenter og bygherrer, der opstår ved forskellen mellem dansk og udenlandsk renteniveau, ventes imødegået?“

Svar:

Forskellen mellem rentens højde i Danmark og i de øvrige medlemslande i et udviklet fællesmarked må påregnes af blive formindsket, efterhånden som et fælles kapitalmarked gennemføres.

Ved bedømmelsen af renteforskellens betydning bør endvidere de gældende danske rentestøtteordninger til boligbyggeri tages i betragtning.

Der henvises i øvrigt til svaret under punkt 3, spørgsmål B.

3. Boligstøttelovgivning

Spørgsmål A:

„Må man forvente, at den offentlige boligstøtte bliver betragtet som et af de nævnte hovedelementer i de offentlige budgetter, eller vil den blive grupperet sammen med andre ydelser?“

Svar:

Afsnittet i rådsresolutionen af 8. - 9. februar 1971 om budget- og skattepolitikken tager sigte på den situation, der ventes at foreligge ved en fuldt udbygget økonomisk og monetær union. Målsætningen var, at denne skulle være oprettet i 1980, men gennemførelsen af de i første etape (1971-73) forudsete skridt er væsentligt forsinket, først og fremmest som følge af de internationale valutavanskeligheder. Der kan derfor ikke siges noget om, hvornår den i resolutionen nævnte fastsættelse på fællesskabsplan af det spillerum, inden for hvilket hoveddele-

menterne i de samlede offentlige budgetter skal holde sig, kan ske.

I givet fald kan det ikke ventes, at den offentlige boligstøtte vil blive betragtet som et hovedelement i de offentlige budgetter; sigtet med de forudsete skridt på det budgetpolitiske område er ikke at gribe ind over for de enkelte staters prioritering af de enkelte udgiftsposter.

Spørgsmål B:

„Vil det være en af forudsætningerne for den gradvise koordinering af kapitalmarkedspolitikken, at boligstøttelovgivningerne i de forskellige lande harmoniseres?“

Svar:

Nej, den gradvise harmonisering af kapitalmarkedspolitikken vil ikke være til hinder for, at der i medlemslandene praktiseres forskellige regler for boligstøtte, og at de nødvendige midler hertil tilvejebringes på forskellig måde. Etablères et fælles kapitalmarked, vil dette i første række medføre, at lånebetingelser (rente m. v.) vil bevæge sig i retning af et ensartet niveau for hele EF-området, hvilket vil indebære en tendens til faldende renteniveau i Danmark.

Dette vil ikke medføre begrænsninger for det offentlige til at yde boligstøtte, heller ikke i form af fordelagtige offentlige udlånsordninger.

4. Realkreditinstitutioner

Spørgsmål A:

„Vil udenlandske kreditinstitutioner kunne etablere sig ved siden af danske realkreditinstitutioner?“

Svar:

EF har endnu ikke gennemført liberalisering af bank- og finansieringsvirksomhed. Det er ikke givet, at liberaliseringen af sådan virksomhed vil omfatte danske realkreditinstitutioner.

En liberalisering af etableringsretten inden for dette område vil som på alle andre områder alene medføre et forbud mod diskrimination over for personer og virksomheder fra EF-landene, der vil etablere sig her i landet. De skal fortsat opfylde den danske lovgivnings krav for oprettelse af realkreditinstitutioner. Der er ikke i den gældende lov om realkreditinstitutioner bestem-